

Uudenvuodenpäivä

Evankeliumi, Luuk. 2: 21

Meitä kaikkia kutsutaan kristityiksi, mutta olemmeko koskaan oikein ajatelleet, mikä on todella tämä nimi, jota me kannamme? Yksikään ajatus ei voi olla ihmiselle todellakaan kalliimpi, kuin kysyä itseltään: mikä olet?, mikä on sinun syntyperäsi? ja mihin olet aiottu?

Mitä me olemme? Me olemme kristittyjä. Tämä on ensimmäinen vastaus, joka tavallisesti annetaan tähän kysymykseen. Se on myös oikein. Mutta tämä on myöskin kallein ja kunniallinen nimi, mitä ihminen voi kantaa. Sen että useimmat aivan liian vähän ajattelevat, mitä tämä nimi sisältää, osoittaa heidän elämänsä kylläkin selkeästi, kun he vaeltavat joka päivä Kristuksen ristin vihollisina. Eikö myös ole tavallista, että hävetään Jeesuksen nimeä? Ne jotka kieltävät Herran, joka on heidät ostanut, ja jotka ovat irstaita ilman vähintäkään kunnioitusta harjoittaen mitä häpeällisimpiä töitä eivätkä kavahda tahrata itseänsä kaikenlaisessa saastaisessa menossa, mutta jotka sitä vastoin lukisivat kauheaksi häpeäksi maailmassa sen, että joku pitäisi heitä Herraa Jeesusta rakastavina — nämä kutsuvat myös itseään kristityiksi, mutta eivät varmasti koskaan ole oikein ajatelleet tätä nimeä, sillä kuinka he sitten sellaista nimeä tahtoisivat kantaa, kun he häpeävät Vapahtajaansa. Eikö ”kristitty” tarkoita sellaisia ihmisiä, jotka Kristuksen päänään ja Herranaan pitävät; jotka tunnustavat rohkeasti, että he eivät tahdo tietää autuudeksensa mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja Hänet ristiinnaulittuna; jotka myös tunnustavat, että he olisivat ajassa ja iankaikkisuudessa kadotettuja ellei Jumalan Karitsa olisi ostanut kalliilla verellensä heitä vapaiksi lain kirouksesta.

Jos me kuitenkin joka tapauksessa häpeämme Jeesusta emmekä tahdo kuulla puhuttavan ristin sanasta meidän autuudeksemme, niin me kyllä voimme kovakorvaisuudellamme vetää päällemme pikaisen kadotuksen; mutta me emme voi kuitenkaan estää sitä, että me olemme Jeesuksen verellä lunastettuja. Emme voi estää sitä, että meidät kohta syntymisemme jälkeen on Jeesukseen kuolemaan kastettu. Emme voi estää sitä, että meidät sen autuaan puhdistusvälikappaleen kautta on istutettu jäseninä Jeesuksen ruumiiseen.

Uudenvuodenpäivä

Yksikään kristitty ei voi kieltää sitä aikaa olleen, jona hän on ollut Vapahtajansa oma, nimittäin lapsuudessaan, kun hänet kasteen kautta puhdistettiin ja otettiin armoon Jeesuksen veressä. Sentähden voidaan vapaasti ja varmasti sanoa Jeesuksen pahimmistakin vihollisista, että he ovat kerran olleet Hänen omiansa.

Mutta kaikille niille, jotka Jeesuksen armon kautta ovat tulleet viheliäisyytensä oikein tuntemaan ja todella kaipaavat Hänen armahtamistaan; niille kaikille, jotka yhä uudelleen ovat omistaneet uskolla Hänen kalliin ansionsa, eivätkä enää elä itsellensä vaan Hänelle, joka heidän edestänsä on kuollut ja ylösnoussut; niille kaikille tämä varmaan on kallein toivotus uuden vuoden alussa: Niin kauan kuin minä täällä elän, anna Jeesus! minun pitää mielessäni Sinun kallis kuolemasi, vaivasi ja haavasi sekä maatessani että valvoessani. Minun suurin autuuteni on, että Sinä olet minun Paimeneni, ja minä saan olla Sinun lampaasi. Niin kauan kuin me voimme yksinkertaisilla silmillä katsella armahtavaista Ylimmäistä Pappiamme, Hänen kärsimisessään, sovintoverta täynnä, meille viheliäisille lohdutukseksi, ovat meidän sydämemme autuaat ja tyytyväiset. Sentähden niin kuin alinomainen sydämen halu Jeesukseen, sammumaton nälkä Hänen peräänsä, ja ilo Hänessä, on vissein armoitetun sielun tuntomerkki, niin hänen korkein halunsa olkoon myös tänä päivänä se, että Vapahtaja saisi kirkastaa Henkensä kautta itsensä hänelle niin, että hän tulisi tuntemaan aina enemmän Jeesuksen haavoissa tämän totuuden: Jeesus rakastaa syntisiä.

Jos meillä on Hänet sydämässämme ja voimme lohduttaa itseämme sillä, että Hän sekä alkaneena vuonna että aina edelleen tahtoo kulkea meidän kanssamme ja siunata meitä siihen asti, kunnes Hän ottaa meidät tykönsä, niin me voimme olla levossa ja jättää suurimmalla uskollisuudella ja rakkaudella Hänen haltuunsa sen, milloin Hän tahtoo meidät tästä maailmasta vapahtaa ja antaa meidän tulla näkemään Häntä kasvoista kasvoihin.

Jos Jeesuksen haavat ja Hänen edestämme vuodattamansa veri on rakkain, mitä me halaamme ja muistelemme joka päivä vaeltaessamme täällä, niin on varmasti myös meille vuoden ensimmäisenä päivänä rakas ja kallis tutkistelun aihe, että me katselemme Vapahtajamme ensimmäistä veren vuodatusta Hänen ympärileikkauksessaan. Sentähden tutkistelkaamme sekä

Minkä tähden Jeesus antoi itsensä ympärileikata, että myös mitä hyvää meillä voi olla Hänen ympärileikkauksesta

Meille on 1. Moos. 17. luvussa täydellisesti selitetty, mitä varten ympärileikkaus oli asetettu Vanhassa Testamentissa. Se oli ulkonainen merkki ja vahvistus sille liitolle, minkä Jumala oli solminut Aabrahamin kanssa, jonka mukaan kaikki hänen jälkeläisensä kantoivat tätä armon merkkiä ruumiissansa

jatkuvana todistuksena ja muistutuksena siitä, että he olivat lupauksen lapsia. Herra Jumala puhuu näin Aabrahamille: ” **Ja minä teen minun liittoni minun vaiheelleni ja sinun, ja sinun siemenes sinun jälkees, heidän suvuissansa ijankaikkiseksi liitoksi: että minä olen sinun Jumalas, ja sinun siemenes sinun jälkees. Ja annan sinulle ja sinun siemenelles sinun jälkees, sen maan, jossa sinä muukalainen olet; koko Kanaanin maan ijäiseksi omaisuudeksi: ja olen heidän Jumalansa. Ja Jumala sanoi Abrahamille: pidä siis minun liittoni, sinä ja sinun siemenes sinun jälkees, heidän suvuissansa. Ja tämä on liitto, jonka teidän pitämän pitää, minun vaiheellani ja teidän, ja sinun siemenes vaiheella sinun jälkees: kaikki miehenpuoli pitää teidän seassanne ympärileikattaman.**” Me näemme tästä Mooseksen kirjoituksesta ympärileikkauksen olleen liiton merkin Jumalan ja Aabrahamin jälkeläisten välillä, jonka kautta heidät vakuutettiin erityisestä Jumalan armosta, ja he puoleltaan lupasivat noudattaa kaikella kuuliaisuudella Jumalan lakia. Nämä ympärileikatut otettiin Jumalan omaksi kansaksi, ja heidän piti sentähden oleman Jumalan laille alamaiset.

Tästä me voimme ymmärtää, miksi **Kristus tahtoi antaa ympärileikata itsensä.** Tällä Hän selkeästi osoitti olevansa Aabrahamin siementä ja hänen jälkeläisensä, mistä Aabraham oli saanut tämän lupauksen: ” **Sinun siemenessä**” (Kristuksessa) ” **pitää kaikki kansat maan päällä siunattaman.**”

Ympärileikkauksensa kautta Jeesus täytti myös Jumalan lain meidän edestämme. Paavali mainitsee oikean syyn, mitä varten Vapahtaja täytti lain, nimittäin että Hänen lainkuuliaisuutensa luettaisiin meille hyväksi, jotka olemme lainrikkoojia. ” **Mutta koska aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, syntyneen vaimosta, lain alaiseksi tehdyn, Että hän ne, jotka lain alaiset olivat, lunastais, että me hänen lapsiksensa luettaisiin.**” Gal. 4: 4-5. Me voimme sentähden pitää Jeesuksen ympärileikkauksessaan meidän takausmiehenämme, joka meidän hyväksemme ja sijassamme mielellänsä antaa itsensä lain alle, että Hän meidät vapahtaisi, jotka olemme lain alaiset. Jeesus ei ollut pakotettu antamaan itseänsä lain ikeen ja kuuliaisuuden alle, **sillä Hän on itse lain antaja, Herra ja Jumala yli kaikkien, siunattu iankaikkisesti;** vaan Hän antoi itsensä siihen halulla ja mielellään, rakkaudesta vapahtaaksensa meitä; muuten me ihmisraukat olisimme olleet iankaikkisesti onnettomat lain kirouksen alla, sillä meillä ei ole luonnostamme halua eikä kykyä pitää lakia. Samoin monet, jotka vielä nyt menevät Vapahtajan ohitse, eivätkä tahdo vastaanottaa Hänen ansiotaan ja kuuliaisuuttaan, vaan omilla töillään haluavat kelvata Jumalalle, ovat vielä samassa surkeassa tilassa, nimittäin Jumalan vihan ja lain kirouksen alla. Paavali todistaa, että ” **Sillä niin monta, jotka lain töissä riippuvat, ovat kirouksen alla; sillä kirjoitettu on: kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy**

kaikissa mitä lakiraamatussa kirjoitettu on, että hän niitä tekis.” Gal. 3: 10. Tässä me siis näemme, mitä laki huutaa kaikkien meidän lainrikkokojen ylitsemme: sulaa kirousta. Tämä olisi todella koskenut meitä kaikkia, elleimme me itse tai joku muu meidän sijassamme meidän takausmiehenämme olisi noudattanut ja täyttänyt Jumalan pyhää lakia.

Koko Raamattu todistaa, ettei yksikään ihminen voi lain kautta tulla vapahdetuksi tai autuaaksi, sillä ei yksikään voi täyttää lakia. ” **Sentähden ettei yksikään liha**”, ei yksikään ihminen, ” **taida lain töiden kautta hänen edesssä vanhurskautetuksi tulla; sillä lain kautta synnin tunto tulee.**” Room. 3: 20. Me olemme siten kaikki lain kirouksen alla. Mutta tässä me näemme, mitä varten Vapahtaja otti tehtäväkseen lain täyttämisen: se tapahtui meidän tähtemme, että Hän meidät vapahtaisi, ja että me saisimme lastenoikeuden. Sen liiton veren kautta, jonka Hän tänä päivänä antaa vuotaa, on Jumala täydellisesti sovitettu ja tyydytetty kaikkien lain vaatimusten edestä, ja meidät on vapahdettu kaikesta kirouksesta, joka uhkasi meitä. Jumalan ankarin vanhurskaus ei voinut nyt vaatia enempää. Laki tuli täytetyksi; ihminen, sellainen ihminen täytti sen, joka ei itse siihen ollut velvollinen, vaan teki sen meidän tähtemme, meitä auttaaksensa, ja saattoi niin antaa vapaan ja vapaaehtoisen kuuliaisuutensa tulla meille hyväksi. Sen että Hän mielellään vapahti meidät, todistaa Daavidin Psalmi, jossa sanotaan: ” **Silloin minä sanoin: katso minä tulen: Raamatussa on minusta kirjoitettu. Sinun tahtos, minun Jumalani, teen minä mielelläni; ja sinun lakis on minun sydämessäni.**” Ps. 40: 8-9. Ympärileikkaus oli siten sen liiton merkki, johon Jeesus meni Jumalan kanssa täyttääkseen lain ihmisten sijassa. Mutta se pyhä veri, joka tänä päivänä vuodatettiin, ei ole ainoastaan **liiton veri**, vaan myös **sovintoveri**. Se vuodatettiin maksuksi ja lunastukseksi maailman syntien edestä ja **puhdistamaan meitä kuolleista töistä elävää Jumalaa palvelemaan**. Tämän veren kautta meidät lunastettiin ja me saimme lastenoikeuden.

Tämä Jeesuksen ympärileikkaus tuotti meille myös sen, ettemme tarvitse enää ruumiillista ympärileikkausta tullaksemme armoliittoon Jumalan kanssa, sillä kaikki mitä Hän kärsi, luetaan meille hyväksi; Hänessä meidät kaikki ympärileikattiin. Se ympärileikkaus, jota nyt tarvitaan, on sydämen ympärileikkaus, jonka Vapahtaja itse Henkensä kautta toimittaa jokaisessa sydämessä, joka tahtoo olla Hänen omansa. Hän kuolettaa kaikkien syntisten himojen vallan. Hän haavoittaa ja särkee sydämen ensin ja tekee sitten verensä voimalla sen sulaksi, rakastavaiseksi ja nöyräksi. Sellaisesta sydämen ympärileikkauksesta puhuu Paavali Kol. 2: 11 näin: ” **Jonka kautta te myös ympärileikatut olette sillä ympärileikkauksella, joka käsittää tapahtuu, syntisen ruumiin pois panemisen kautta, lihassa, Kristuksen ympärileikkauksella,**”. Tämän ympärileikkauksen, tämän kalliin veren armon,

Uudenvuodenpäivä

joka haavoittaa sydämen ja puhdistaa sen, on Vapahtaja ansainnut meille tuskallisella ympärileikkauksellansa.

Vielä enemmän pitää myös Jeesuksen ympärileikkauksen vaikuttaa Hänen lapsissaan sitä, että he oppivat pitämään jäsenensä pyhitettyinä, koska Jeesus pyhimmän ruumiinsa jäsenissä on kärsinyt. He mahtavat sentähden kauhistua kaikkia saastaisia himoja ja ajatuksia. **Ne jotka ovat Kristuksen omat, ristiinnaulitsevat lihansa himojen ja halujen kanssa.** Ei mikään muu voi pitää meidän sydämiämme raittina, kuin Vapahtajamme verisen kivun ahkera tutkiminen tänä päivänä. Hänen kipunsa ei salli meidän koskaan väärinkäyttää meidän jäseniämme synnin palvelukseen. Hän on pyhässä miehuutensa ottamisessa itse ottanut ne päällensä, pyhittänyt, ja halunnut itse ne kantaa, että me sitä enemmän rohkenisimme antaa ruumiimme eläväksi, pyhäksi ja Jumalalle otolliseksi uhriksi. Room. 12: 1. Siihen meitä voi auttaa Jeesuksen ympärileikkaus, sillä se on ansiota tuottava meille. Hän on sillä ansainnut meille sydämen ympärileikkauksen ja jäsentemme uhraamisen Hänen palvelukseensa. Se veri, jonka Hän silloin antoi vuotaa, voi myös puhdistaa meitä kaikista synneistä, kun me sen omistamme siunaukseksi sydämissämme.

Jeesuksen ympärileikkausveri on **liiton veri**. Uudistakaamme liittomme tänä päivänä Vapahtajamme kanssa, että me Hänen armonsa kautta elämme Hänelle mieliksi jäljellä olevat elämämme vuodet ja päivät. Kyllä meillä on paljon anteeksi anottavaa Häneltä menneen vuoden ajalta. Meidän täytyy myös tunnustaa, että Hän on mitä suurimmalla kärsivällisyydellä meitä jokaista kantanut. Ah! rukoilkaamme Häneltä silloin armoa, että Hän antaisi meille tämän vuodatetun verensä tähden kaiken edesmenneen anteeksi, että Hän armossa haluaisi jatkaa entistä armahtamistaan meitä kohtaan, ja antaisi meille voimaa soveliaasti vaeltamaan sen pyhän evankeliumin mukaan, jonka Hän antaa meidän kuulla. Pyytäkäämme tänä päivänä Häneltä, joka ei koskaan väsy armahtamasta ja hyvää tekemästä, että me kaikki saisimme niin tuntea Hänen verensä eläväksi tekevän voiman sydämissämme, että ne oikein palaisivat Hänen rakkaudessaan. Muistakaamme, että tämä vuosi saattaa olla se viimeinen, minkä me täällä maan päällä vietämme, ollaksemme valppaammat ja pysyäksemme Hänessä, niin ettei yksikään Hänen tulemisessaan tulisi häpeään Hänen edessään.